

over der kunde afstemmes, og hvortil mulige Endringsforslag kunde knyttes. Om Udvalget nemlig end maatte kunne ansee sig competent til at formulere et bestemt Afstemningsthema igjennem en Indstilling fra Udvalgets Side, vilde det dog ialtsald formeentlig være rettest at give Regjeringen Leilighed til selv at gjøre det, som den maatte finde det meest correct. Udvalgets Fleertal, der ikke fandt mindste Grund til at tvivle om, at Justitsministeren vilde samstemme i dets Ønske om at fjerne alle Banstæligheder for Sagens Fremme af en mere formel Natur, tilskrev derfor under 28de f. M. Ministeriet som følger:

„Under de Overveielser, som Udvalget har anseet det som sin Pligt at anstille angaaende de almindelige Betingelser og Regler med Hensyn til Anvendelsen af Grundlovens § 61, har man overveieende været af den Mening, at den første formelle Betingelse for, at der kan blive Spørgsmaal om Meddelelsen af Samthkke til Sværkættelsen af offentlig Tiltale imod et af Thingets Medlemmer, medens Rigsdagen er samlet, maa være den, at det fra Ministeriets Side udtrykkelig opgives, om ikke efter hvilket eller hvilke bestemte Lovbud det formenes, at den Paagjældende kan blive at dømme, saa dog i alt Fald, for hvilken Forbrydelse, han agtes tiltalt.

Uagtet der maaskee i nærværende Tilfælde kunde synes at være mindre Anledning til at fastholde den nævnte formelle Betingelse, da det er angivet, at den Paagjældende agtes sat under Tiltale for visse Bladartikler — medens det derimod ikke siges, i hvilken Henseende de formenes at være strafbare —, vil det dog, efter den overveieende Mening i Udvalget, for Principets Skyld, være rettest at fastholde den ommeldte Betingelse ogsaa i nærværende Tilfælde, da dette er det første af denne Art. Dertil kommer, at der ikke foreligger noget bestemt formuleret Afstemningsthema, til hvilket Endringsforslag kunde knyttes, og igjennem hvis Antagelse eller Forkastelse en bestemt og formuleret

Udtalelse af Thinget kunde fremkomme; men Udvalget kunde, i alt Fald foreløbig, ikke finde sig opfordret til at formulere et bestemt Indstillingspunkt betræffende Spørgsmaalets Realitet.

Udvalget, der ønsker snarest muligt at kunne forelægge for Thinget sin Betænkning, deels i Almindelighed, om hvilke Regler der formeentlig bør følges ved Anvendelsen af Grundlovens § 61, deels særlig, om hvorvidt der i nærværende Tilfælde bør gives Samthkke til Sags Anlæg imod Rigsdagsmanden for Rjøbenhavn's 5te Valgkreds, — troer, at man lettest og paa den simpleste Maade vilde komme ud over de paapegede formelle Banstæligheder, hvis Ministeriet vilde meddele Udvalget et bestemt formuleret Forslag til en Beslutning, hvorved Folkethinget i Henhold til Grundlovens § 61 giver Samthkke til, at den nævnte Rigsdagsmand tiltales, medens Rigsdagen er samlet, med deri indeholdt udtrykkelig Angivelse af, for hvilken Forbrydelse Tiltalen agtes iværksat. Udvalget tillader sig derfor at rette en Anmodning til det ærede Ministerium i den nævnte Retning.

Til sin Overraskelse modtog Udvalget derefter følgende, den 1ste November daterede, Svarskrivelse:

„I Anledning af det ærede Udvalgs behagelige Skrivelse af 28de f. M., hvilken først igaar Eftermiddags kom mig tilhøende, undlader jeg ikke at meddele, at ligesom det, saavidt skjønnes, ikke kan paahvile Ministeriet at vælge anden Form for at opnaae det begjærede Samthkke til under Rigsdagens Samling at sætte Folkethingsm. Redacteur Ville under Tiltale end den af Ministeriet i Skrivelse af 17de f. M. stedsundne Henvendelse til Formanden, saaledes turde det tilstrækkelig fremgaae af bemeldte Skrivelse og de dermed fulgte Nummere af „Dagbladet“, i hvilken Anledning Sag agtes anlagt, uden at hertil efter min Formening udtræves